

Arrest

nr. 342 791 van 13 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U, D.A.M.H., werd op [...] juli 1990 geboren in Nablus, op de Westelijke Jordaanoever. U bent Arabische, Palestijnse en soennitisch moslima. In 2000 verhuisde u samen met uw familie naar Gaza, eerst naar Rafah en in 2004 naar Deir Al Balah.

U beschikt over een universitair diploma in de farmacie. In Gaza had u uw eigen apotheek.

In 2015 trouwde u met S.A.. Jullie kregen samen twee kinderen, Ae. (° [...] 2016) en Ab. (° [...] 2019). U bent sinds 20 juni 2019 gescheiden van hem.

U hebt Gaza verlaten omdat uw leven daar sterk werd gecontroleerd door uw familie, in het bijzonder door uw broer. Zo wou u in het verleden trouwen met iemand anders, maar uw broer verzette zich daar fel tegen. Uiteindelijk verliet u het ouderlijk huis en vond u tijdelijk onderdak in een 'veilig huis', een overheidsinstelling

voor vrouwen in nood. Later overtuigde uw broer u om terug naar huis te komen, met de belofte dat hij u niets zou aandoen. Bij aankomst bleek echter dat hij gelogen had en werd u opnieuw mishandeld. Kort nadien werd u gedwongen te trouwen met S., die al een eerste vrouw had. U trad onder fysieke dwang, mét zichtbare verwondingen, in het huwelijk.

Na uw echtscheiding wilde u zelfstandig gaan wonen, maar uw broer en vader weigerden dit toe te staan. U werd verplicht al uw bezittingen te verkopen en moest bij uw moeder intrekken. Het was ook niet meer toegestaan om auto te rijden, omdat dat volgens uw omgeving 'niet gepast was voor een vrouw'.

U had geen vrijheid om uzelf te zijn; zo werd u ondervraagd door de veiligheidsdiensten omdat u rookte en mocht u uw hoofddoek niet afzetten. Uw moeder raadde u aan om Gaza te verlaten en elders een leven op te bouwen dat wel bij u past. Op de dag van uw vertrek uit Gaza volgde u haar advies op: in de Egyptische wachtzaal postte u een foto zonder hoofddoek op Facebook. Uw broer reageerde daar zeer agressief op. Hij bedreigde u en nam uw kinderen weg bij uw moeder om ze aan uw ex-man over te dragen. Dankzij juridische hulp hebt u de kinderen kunnen terugbrengen naar uw moeder. Als wraak zette uw broer haar uit haar woning. Sindsdien huurt u een appartement voor uw moeder en kinderen en zorgt u financieel voor hen.

Terugkeren naar Gaza is voor u onmogelijk. Uw huidige uiterlijk (zoals het ontbreken van een hoofddoek en het hebben van een tattoo), wijkt sterk af van de heersende normen in Gaza. Daarnaast bent u zeer zichtbaar op sociale media en beheert u een populair account op TikTok. Sindsdien hebt u ernstige bedreigingen ontvangen, ook van Gazanen die momenteel in België wonen. U wilt niet dat uw kinderen opgroeien in een samenleving waar vrouwenrechten zo zwaar worden geschonden. Bovendien is Gaza op dit moment zwaar getroffen door de oorlog.

Op 21 november 2019 vertrok u uit Gaza. Via de Rafah-grensovergang reisde u naar Egypte, waarna u een vlucht nam naar Turkije. Daar hebt u meer dan 4 jaar legaal gewoond. Gedurende deze periode werkte u als vastgoedmakelaar en aannemer, waarbij u zich bezighield met renovatie en inrichting van gebouwen. U hebt op verschillende plaatsen in Turkije gewoond; als makelaar verhuisde u vaak. Soms woonde u samen met vrienden, soms alleen. Uw laatste verblijfplaats was in Sisli, Istanbul. Op 26 januari 2023 verhuisde uw oudere zus A. A M H. [...] ook naar Turkije; u hebt haar ook geholpen aan een job in de vastgoedsector.

U besloot Turkije te verlaten nadat u hoorde dat uw ex-echtgenoot S. en uw ex-schoonfamilie waren omgekomen bij een bombardement. Dit gaf u nieuwe hoop op het verkrijgen van de voogdij over uw kinderen. Omdat gezinshereniging in Turkije niet mogelijk is, besloot u dat dit het juiste moment was om naar Europa te vertrekken.

Op 15 januari 2024 reisden u en uw zus A. door naar Griekenland. Eerdere pogingen om het land te bereiken waren mislukt; pas bij de vierde poging slaagden jullie erin. Jullie kwamen aan op het Griekse eiland Leros. Bij aankomst werden jullie door de politie opgepakt en meegenomen. Daardoor hadden jullie uiteindelijk geen andere keuze dan in Griekenland asiel aan te vragen, terwijl België eigenlijk uw eindbestemming was. Op 19 januari 2024 vroeg u internationale bescherming aan in Griekenland en op 23 januari 2024 werd u er erkend als vluchteling.

U en uw zus verbleven in een opvangcentrum op Leros tot 1 maart 2024, waarna jullie naar Athene vertrokken. Daar verbleven jullie samen in een gehuurde Airbnb.

Op 17 maart 2024 reisden jullie samen door naar België. Op 18 maart 2024 vroeg u hier internationale bescherming aan; A. diende de dag erna ook een asielaanvraag in.

U geeft aan zich niet in Griekenland te kunnen vestigen vanwege problemen met de mensensmokkelaar die u naar het land heeft gebracht. Bij aankomst werd u door de politie ondervraagd over de smokkelaar en de details van de reis. Omdat er geruchten rondgingen dat u en uw zus informatie hadden verstrekt, werd uw zus bedreigd. Dit maakte u erg bang, vooral omdat smokkelaars en hun netwerken overal in Griekenland actief zijn.

De omstandigheden in het opvangcentrum waren bovendien zeer zwaar: bij aankomst werden jullie, met jullie kleren nog nat van de zee aan, in een keuken zonder verwarming en zonder matras op de koude vloer ontvangen. Tijdens een astma-aanval kreeg u geen medische hulp. Toen u de buur wilde aanklagen die uw valiezen uit het raam had gegooid, kon de beveiliging u niet helpen omdat ze geen Engels spraken. Bovendien werd u lastiggevallen door een Egyptische medewerker die ongewenste avances maakte.

Tijdens de boottocht naar Athene ervaarde u daarnaast racisme en discriminatie. U en uw zus werden door een beveiligingsmedewerker naar buiten gestuurd uit een warme cafetaria. Jullie moesten in de kou wachten, terwijl Grieken binnen mochten blijven.

In Athene voelde u zich bovendien onveilig, vooral na de moord op een Iraanse man bij het café waar u vaak kwam.

U wenst gezinshereniging aan te vragen met uw moeder en kinderen, maar door uw negatieve ervaringen in Griekenland bent u ervan overtuigd dat dit geen geschikte of veilige plek voor hen is. Bovendien hebt u intussen een Jemenitische partner, die nog in de asielprocedure zit en zich evenmin in Griekenland kan vestigen.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw Palestijns paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, van uw UNRWA 'Family Registration Card', van uw echtscheidingsbewijs, van uw universitair diploma, van de geboorteakten van uw kinderen, van de eerste pagina van het Palestijns paspoort van uw kinderen en uw moeder, van de Palestijnse identiteitskaart van uw moeder en foto's van hen uit Gaza. Ook bezorgt u ons een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET; het originele document hebt u vernietigd), twee rapporten van uw psycholoog dd. 18/07/2024 en 22/08/2025 opgemaakt in België en de klacht bij de Belgische politie tegen Gazanen die u uitscholden op TikTok.

In het kader van het opvragen van de notities stuurde u ons ook een aantal correcties door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming **niet-ontvankelijk** verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (verklaring DVZ, punt 23 dd. 09/04/2024; NPO dd. 13/08/2025; Eurodac Search Result dd. 19/03/2024; Eurodac Marked Record dd. 14/11/2024 en het schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic dd. 17/07/2025) blijkt dat u reeds internationale bescherming, namelijk de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 6).*

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo’s actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan

ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Ten eerste, is er de vaststelling dat u zeer snel na de toekenning van uw vluchtelingenstatus en de ontvangst van uw Grieks verblijfsdocument het land hebt verlaten. U geeft aan dat het nooit uw bedoeling was om u in Griekenland te vestigen; Griekenland was enkel de toegangspoort tot Europa, België uw eindbestemming (NPO, p. 6). Zodra u ontdekte dat u geen Grieks vluchtelingenpaspoort nodig had om naar België te reizen, maar dat uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) - in combinatie met uw Palestijnse paspoort - volstond, vertrok u onmiddellijk (NPO, p. 10). Dat u dus nooit de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen, relativeert de door u beweerde pogingen om er uw rechten te doen gelden.

Waar u aanhaalt dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde **ernstige feiten en situaties** (de omstandigheden in het opvangcentrum waren zeer zwaar: u werd nat en zonder matras op de koude vloer van de keuken ontvangen. Tijdens een astma-aanval kreeg u geen medische hulp. Toen u de buur wilde aanklagen die uw valiezen uit het raam had gegooid, kon de beveiliging u niet helpen omdat ze geen Engels spraken. Bovendien werd u lastiggevallen door een Egyptische medewerker die ongewenste avances maakte (NPO, p. 8 en 9)) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. **Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.**

Nadien, tijdens uw verblijf in Athene, hebt u geen medische hulp meer nodig gehad of gevraagd. U had op Leros een spray gekocht die uw astma onder controle hield (NPO, p. 9). U toont dus nergens aan dat u daadwerkelijk een beroep heeft gedaan op het Griekse gezondheidssysteem, noch dat u de toegang daartoe werd geweigerd om redenen zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verder haalt u aan dat u zich **onveilig** voelde in Griekenland. U verwijst naar 3 concrete incidenten:

- Betreffende uw probleem met de smokkelaar: Uit uw verklaringen én die van uw zus A., blijkt dat er momenteel géén reëel gevaar bestaat vanwege de smokkelaar. Zodra uw zus aan de eis tot betaling voldeed, stopten de bedreigingen meteen. Hoewel de smokkelaar haar nog eenmaal telefonisch benaderde nadat zij negatief over hem sprak, heeft hij daarna geen contact meer gezocht. De smokkelaar heeft u nooit persoonlijk opgebeld. Bovendien hebben jullie beiden de smokkelaar ook nooit persoonlijk ontmoet (NPO, p. 7 en 8 en NPO A., p. 7 en 8). Als hij werkelijk van plan was jullie iets aan te doen, had hij daar voldoende tijd en gelegenheid toe gehad.
- Indien jullie in de toekomst alsnog problemen ondervinden, kunnen jullie een beroep doen op de hulp of bescherming van de bevoegde Griekse instanties. Het feit dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland rechten geniet, impliceert tevens dat de autoriteiten in staat zijn u effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits u uiteraard de noodzakelijke stappen zet. In het verleden hebben jullie al ondersteuning gezocht; zo werd de Syrische vrouw die erbij betrokken was door de autoriteiten

meegenomen voor ondervraging naar een ander eiland (NPO, p. 9 en NPO A., p. 8). U kunt zich, in voorkomend geval, opnieuw wenden tot de Griekse autoriteiten.

- Verder verwijst u naar een Iraanse man die werd vermoord bij het café waar u vaak kwam (NPO, p. 8). U maakt echter géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

- Uw verwijzing naar racisme, waarbij u aangeeft dat u niet binnen mocht in de cafetaria toen u wachtte op uw boot naar Athene (NPO, p. 8), is onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie. Hoewel dit ten zeerste betreurenswaardig is, betekent dit niet dat u bij terugkeer naar Griekenland terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde **moeilijkheden op het vlak van werk**, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Uit uw verblijf in Griekenland blijkt niet dat u serieuze of volgehouden pogingen hebt ondernomen om duurzaam werk te vinden. Tijdens uw verblijf op het eiland Leros hebt u enkel op informele wijze naar werk gezocht, door een Egyptische winkeluitbater in een kruidenierszaak aan te spreken (NPO, p. 9). U verbleef daar bovendien slechts kort en niet in een stabiele situatie, met name in een opvangcentrum.

Later in Athene hebt u geen poging meer ondernomen om werk te zoeken aangezien u daar slechts 17 dagen verbleef en toen al het voornemen had om verder te reizen (NPO, p. 9).

Hier is het belangrijk om op te merken dat u over een sterke professionele achtergrond beschikt: u hebt een universitair diploma, had een eigen apotheek in Gaza (NPO, p. 4), werkte in Turkije 4 jaar lang in de vastgoedsector en als aannemer (NPO, p. 5), en kon ook in België vrijwel onmiddellijk aan het werk gaan (NPO, p. 2). U spreekt vloeiend Arabisch, Engels en Turks (NPO, p. 2), wat uw inzetbaarheid op de arbeidsmarkt aanzienlijk vergroot. Dankzij deze kwalificaties en vaardigheden is het duidelijk dat u in de toekomst geen moeite zult hebben om werk te vinden in Griekenland, mocht u zich daar duurzaam vestigen.

Voor wie in Griekenland legaal en duurzaam aan het werk wil gaan, is het noodzakelijk om een AMKA-nummer (sociaal zekerheidsnummer) en een AFM-nummer (fiscaal identificatienummer) aan te vragen. U hebt deze stappen in het verleden niet ondernomen (NPO, p. 7), maar beschikt over alle mogelijkheden om dit in de toekomst alsnog te doen.

Dit alles wijst erop dat uw verblijf in Griekenland tijdelijk en gericht op doorreis was, en niet op het vinden van duurzaam werk.

Bovendien bent u een **ondernemende en zelfredzame vrouw**:

- Hoewel u in Gaza onder moeilijke omstandigheden leefde, bent u een echte doorzetter. Zoals hierboven al is beschreven, hebt u een universitair diploma behaald en had u daar uw eigen apotheek (NPO, p. 4). Omdat u zich niet goed voelde binnen de samenleving, nam u de beslissing om elders opnieuw te beginnen (NPO, p. 10-11).
- U vertrok alleen en zonder problemen uit Gaza (NPO, p. 4). Bij aankomst in de Egyptische zaal nam u direct uw hoofdzoek af en deelde dit openlijk via sociale media (NPO, p. 10). Vervolgens woonde u 4 jaar zelfstandig in Istanbul, waar u werkte in de vastgoedsector en als aannemer (NPO, p. 5). Toen uw broer probeerde uw kinderen van uw moeder af te nemen, voerde u met succes juridische actie om dit tegen te gaan. Gedurende al die jaren ondersteunde u uw moeder en kinderen financieel (NPO, p. 10). Ook regelde u een job voor uw zus toen zij in Turkije arriveerde (NPO, p. 5).
- Uw vertrek uit Gaza en uw tocht naar Griekenland en later naar België heeft u volledig zelf gefinancierd met uw eigen spaargeld (NPO, p. 5 en 6).
- Ondanks de uitdagingen waarmee u in Griekenland te maken had, wist u zich aardig een weg te banen in de Griekse samenleving. U bent erin geslaagd om zelfstandig uw belangrijkste document te verkrijgen, namelijk uw Griekse verblijfsvergunning (ADET; NPO, p. 7). U legde connecties in het opvangcentrum (NPO, p. 6). Omdat de taallessen van laag niveau waren, leerde u zelfstandig Grieks via YouTube. Af en toe vroeg u de bewakers om hulp bij de uitspraak van bepaalde woorden (NPO, p. 9). U kocht zelf uw eten in het opvangcentrum, omdat u de Egyptische medewerker uit de kantine niet meer wilde zien (NPO, p. 9). In Athene huurde u samen met uw zus een Airbnb. U werkte niet, maar kon dit verblijf betalen door uw spaargeld (NPO, p. 9).
- U bent in België aan het werk in een partnerbedrijf van Volvo (NPO, p. 2). Samen met uw Jemenitische vriend huurt u een woning in Kortrijk (NPO, p. 3). U spreekt bovendien goed Engels (NPO, p. 2, 7, 8 en 9), Turks, hebt al Franse taallessen gevolgd en gaat weldra ook met Nederlandse taallessen beginnen (NPO, p. 2). U hebt een populair TikTokprofiel, dat elke dag blijft groeien (NPO, p. 7, 10 en 11).
- Uw medische situatie vereist bovendien geen gespecialiseerde of complexe zorgen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn:

Ten eerste, geeft u aan dat u astma heeft, waarvoor u een puffer gebruikt. Daarnaast heeft u rugproblemen en darmklachten, waarvoor u pijnstillers neemt (NPO, p. 2). Deze medicatie is ook in Griekenland beschikbaar.

Er werden ook twee psychologische attesten toegevoegd aan uw dossier. Uit dit attesten, evenals uit uw eigen verklaringen, blijkt echter niet dat er sprake is van een 'bijzondere kwetsbaarheid' die het u dermate moeilijk maakt om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Bovendien geeft u aan niet langer naar de psycholoog te gaan. Hoewel het begrijpelijk is dat u als Palestijnse bezorgd bent over de situatie in uw land van herkomst en het feit dat u uw kinderen al jaren niet meer hebt gezien (NPO, p. 2), levert dit op zichzelf geen bijzondere kwetsbaarheid op in de zin van de toepasselijke rechtspraak.

In dit opzicht, stipt het Commissariaat-generaal verder aan dat u over het wettelijk document beschikt(e) dat u toegang geeft tot bepaalde bestaansondersteunende voorzieningen in Griekenland, met name een Griekse verblijfsvergunning (ADET).

Wat de overige noodzakelijke documenten betreft om een bestaan in Griekenland op te bouwen merkt het CGVS het volgende op: U beweert dat u nooit een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebt gehad (NPO, p. 7). Personen die internationale bescherming genieten moeten zich, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPYA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical

centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).

Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Samengevat, komt uit uw verklaringen concreet naar voren dat u in feite alle sleutels in handen hebt om aanspraak te maken op de basisrechten die de Griekse autoriteiten u bieden en dat u bij terugkeer naar Griekenland in staat zal zijn om in uw meest elementaire behoeften te voorzien.

Verder verwijst u nog naar de situatie op **TikTok**; u ontvangt daar regelmatig beledigingen van Arabieren die het niet eens zijn met de door u geplaatste video's. Sommige van deze personen wonen in Griekenland, anderen in België, maar beschikken ook over een Griekse verblijfsvergunning.

De persoon tegen wie u de klacht heeft ingediend woont in België, maar heeft ook recht op asiel in Griekenland. U vreest dat u samen met hem zou worden teruggestuurd naar Griekenland (zie: correcties NPO).

Het is niet duidelijk in hoeverre terugkeer naar Griekenland een wezenlijk verschil zou maken, nu u ook in België reeds te maken heeft met vijandige reacties van personen die u vreest, en die – ondanks het feit dat zij een Griekse verblijfsvergunning hebben – zich op dit moment in België bevinden. Gezien het "online pestgedrag" dat u ervaart afkomstig is vanuit zowel België als Griekenland, lijkt uw vrees niet beperkt tot één land binnen de Europese Unie.

Uw advocaat voert bijkomend aan dat de Griekse autoriteiten weinig belangstelling tonen voor conflicten tussen Arabieren en dat u altijd racistische behandeld gaat worden (NPO, p. 11). Een algemene verwijzing naar een mogelijk desinteresse vanwege de politie volstaat echter niet om te concluderen dat u in Griekenland geen enkele vorm van bescherming gaat krijgen. U hebt nooit om hulp gevraagd bij de Griekse autoriteiten, waardoor niet duidelijk is hoe zij daadwerkelijk zouden reageren, noch of zij bereid en/of in staat zouden zijn u bescherming te bieden.

Waar u stelt geen procedure tot **gezinshereniging** in Griekenland te hebben opgestart na al wat u daar is wedervaren, dient opgemerkt dat dit uw eigen keuze is en het CGVS van oordeel is dat u geen vrees in de zin van de Conventie ten aanzien van Griekenland kan doen gelden en het bijgevolg niet inziet waarom u deze procedure in de toekomst niet zou kunnen opstarten. Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat tussen de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie.

U geeft zelf aan dat u nooit geprobeerd heeft om gezinshereniging in Griekenland aan te vragen (NPO, p. 8 en 9).

Waar uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, hebt **vernietigd** (NPO, p. 7), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigen van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigen die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigen die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek **niet-ontvankelijk** verklaard.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen:

- Uw Palestijns paspoort, de kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, van uw UNRWA 'Family Registration Card', van uw echtscheidingsbewijs, van uw universitair diploma, van de geboorteakten van uw kinderen, van de eerste pagina van het Palestijns paspoort van uw kinderen en van uw moeder en van de Palestijnse identiteitskaart van uw moeder, stellen enkel uw identiteit, herkomst, burgerlijke staat en scholing vast, elementen die hier niet ter discussie staan.
- De foto's van uw vernielde huis in Gaza hebben betrekking op uw leven in Gaza en hier wordt louter uw vrees ten aanzien van Griekenland beoordeeld.
- De kopie van uw Griekse verblijfskaart (ADET) bevestigt dat u internationale bescherming hebt gekregen in Griekenland.
- De twee psychologische attesten werd hierboven reeds besproken.
- Ook uw klacht bij de Belgische politie tegen Gazanen die u op TikTok zouden hebben uitgescholden, is – samen met de verduidelijking die u toestuurde in het kader van het opvragen van de notities – hierboven reeds besproken. Wat betreft uw andere correctie, waarin u nogmaals aangeeft dat u een Jemenitische vriend hebt die nog wacht op zijn beslissing in kader van zijn asielprocedure en om die reden het land niet kan verlaten (zie ook NPO, p. 10) dient opgemerkt dat dit een louter persoonlijk motief betreft dat geen uitstaans heeft met uw asielverzoek.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw zus A. eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van:

- “- Artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, § 1, 57/6, § 3, lid 1, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
- Artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951,
- Artikel 3 van het EVRM,
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- Artikel 33, § 2, a) van de “procedurerichtlijn” (Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming),
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen,
- Het beginsel van adequate motivering van administratieve beslissingen,
- Het evenredigheidsbeginsel,
- De kennelijke beoordelingsfout,
- Het niet in aanmerking nemen van recente informatie over het eerste land dat de verzoeker internationale bescherming heeft verleend,
- Het beginsel van behoorlijk bestuur,
- Het beginsel dat de administratieve autoriteit bij haar beslissing rekening moet houden met alle relevante elementen van de zaak,
- De autoriteit van gewijsde verbonden aan de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,
- De beginselen vervat in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/7 en C-438/17 (Grote Kamer).”

Vooreerst verwijst verzoekster naar de motivering van de bestreden beslissing voor wat betreft de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en haar situatie.

Vervolgens geeft ze een theoretische toelichting inzake artikel 33, lid 2, onder a), van de Procedurerichtlijn en gaat ze meer bepaald in op de interpretatie van dit artikel door het Hof van Justitie van de Europese Unie enerzijds en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen anderzijds.

Wat betreft de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, benadrukt verzoekster in het verzoekschrift dat “*verschillende rapporten waarop het CGVS zich in de bestreden*

beslissing baseert, vrij oud zijn (uit de jaren 2022, 2023 en 2024) en dus niet kunnen worden beschouwd als een goede basis voor de beoordeling van de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland". Vervolgens verwijst zij naar en citeert zij uit de meest recente rapporten, namelijk:

1°) Rapport opgesteld door "Refugee Support Aegan" "*Erkende vluchtelingen in Griekenland - 2025 - Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten*" van maart 2025;

2°) Rapport UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare;

3°) Rapport opgesteld door de Zwitserse Vluchtelingenhulp op 10 oktober 2024 "*Griekenland als veilig derde land*";

4°) Rapport van de Zwitserse Vluchtelingenhulp over de situatie van asielzoekers en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland – oktober 2024;

5°) Antwoord van de Griekse autoriteiten aan de Belgische autoriteiten in het kader van een verzoek tot overdracht overeenkomstig Verordening 604/2013.

Wat betreft de situatie in de Gazastrook meent zij dat deze moet worden aangemerkt als "*genocide*" in de zin van het Verdrag van de Verenigde Naties ter voorkoming en bestraffing van genocide op 9 december 1948. Om tot dit besluit te komen gaat zij vooreerst in op de definitie van "*genocide*", verwijst zij vervolgens naar de meest recente en objectieve informatie, met name het rapport dat in juli 2025 is opgesteld door de Israëliëse mensenrechtenorganisatie "*BTselem*" en haalt zij de verklaringen van de minister van Financiën van Israël van 17 september 2025 aan.

Verder verwijst zij naar en citeert zij recente jurisprudentie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de situatie in de Gazastrook en de impact van deze algemene situatie op alle Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook.

Met betrekking tot haar persoonlijke situatie stelt zij het volgende:

"a.

De beoordeling van de persoonlijke situatie van de verzoekster, afkomstig uit de Gazastrook, is onlosmakelijk verbonden met de huidige situatie in diezelfde Gazastrook.

Eenzijds wordt in het Verdrag van de Verenigde Naties ter voorkoming en bestraffing van genocide van 9 december 1948 duidelijk gesteld dat de term "genocide" met name ook "ernstige aantasting van de geestelijke integriteit van leden van de groep" omvat.

In het onderhavige geval moet, ondanks het feit dat de verzoekster zich buiten de Gazastrook bevindt, worden aangenomen dat zij, zij het indirect, ook slachtoffer is van de genocide die in de Gazastrook plaatsvindt.

De verzoekster:

- is afkomstig uit de Gazastrook.

- heeft daar haar hele familie en haat twee kinderen.

- heeft vernomen dat talrijke burens, kennissen en vrienden zijn omgekomen.

Het is dan ook duidelijk dat de verzoekster moet worden beschouwd als een "indirect" slachtoffer van de genocide die momenteel in Gaza plaatsvindt.

b.

Sinds juni 2024 wordt de verzoekster regelmatig begeleid door een psycholoog vanwege de ernstige verslechtering van haar psychische toestand, met name als gevolg van de oorlog in Gaza en de zeer traumatische gebeurtenissen die zowel in Gaza als op de vlucht zijn meegemaakt.

Het is dan ook duidelijk dat de impact van de psychische stoornissen die de verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft vermeld, in tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing heeft geoordeeld, moet worden beschouwd als een aantasting van de algemene autonomie van de verzoekster en/of haar vermogen om in haar meest elementaire behoeften te voorzien.

c.

Uit bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat de verzoekster bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot psychologische en/of psychiatrische begeleiding, geen toegang zal hebben tot enige financiële steun van de Griekse autoriteiten, geen toegang zal hebben tot huisvesting, waardoor zij een zeer groot risico loopt op dakloosheid, en geen potentiële steun van derden zal ontvangen.

In deze zaak staat vast dat de verzoekster in 2024 door de Griekse autoriteiten de vluchtelingenstatus heeft gekregen en dat zij naar aanleiding van deze beslissing door de bevoegde Griekse autoriteiten een verblijfsvergunning voor drie jaar heeft gekregen.

Omdat zij echter niet officieel kon werken, geen toegang had tot Griekse taallessen en geen minimale sociaaleconomische begeleiding kreeg, besloot de verzoekster niet in Griekenland te blijven.

In dit verband moet worden benadrukt dat de verzoekster ongeveer een jaar na het uitbreken van de oorlog in de Gazastrook in België is aangekomen en dat bij de beoordeling van de huidige psychologische toestand

van de verzoekster en de noodzaak voor haar om, indien nodig, psychologische/psychiatrische hulp en minimale sociaaleconomische begeleiding te kunnen krijgen, rekening moet worden gehouden met de apocalyptische situatie die momenteel in de Gazastrook heerst psychiatrische hulp en minimale sociaaleconomische begeleiding.

Bovendien moet worden opgemerkt dat een situatie wordt beoordeeld op het moment dat de beslissing wordt genomen (in dit geval de bestreden beslissing).

Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat de verzoekster op straat terechtkomt, zonder enig middel van bestaan en zonder de mogelijkheid om tijdens deze periode bijstand te krijgen van de Griekse autoriteiten, waardoor hij het risico loopt dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest worden geschonden.

d.

Op basis van het voorgaande blijkt duidelijk dat het CGVS met het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 33, § 2, a) van de Proceduresrichtlijn (Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor het verlenen en intrekken van internationale bescherming) geschonden en de leer van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevogde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote Kamer)."

Tot slot licht zij toe dat in het onderhavige geval, en gezien de bovenstaande ontwikkelingen, ook het beginsel van billijkheid dient te worden toegepast.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster "Antwoord van de Griekse autoriteiten aan de "Dublin-cel" van de Dienst Vreemdelingenzaken" (stuk 3).

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 februari 2026 neer, waarbij hij "Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A', dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS" voegt en waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten en rechtspraak:

- COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025;
- "Country Report : Greece. Update 2024", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

2.4. Verzoekster legt een aanvullende nota van 24 februari 2026 neer, waarin zij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij zij de volgende stukken voegt:

1. Letter van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants
2. Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA - Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;
3. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares (2023)8268343, 04.12.2023".

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

4. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoekster reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier (verklaring DVZ, punt 23; notities van het persoonlijk onderhoud; Eurodac Search Result van 19 maart 2024; Eurodac Marked Record van 14 november 2024; het schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic van 17 juli 2025) werd verzoekster op 23 januari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg zij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder. Verzoeksters verblijfsvergunning in Griekenland is geldig tot 22 januari 2027.

Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland. Om deze reden werd verzoeksters beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekster betoogt dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel “*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling*” (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoekster, aan haar individueel profiel en haar vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in haar eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9. Wat haar individuele situatie betreft, maakt verzoekster aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Verzoekster heeft in de loop van de administratieve procedure twee psychologische attesten bijgebracht, waarover de bestreden beslissing als volgt motiveert:

“Er werden ook twee psychologische attesten toegevoegd aan uw dossier. Uit dit attesten, evenals uit uw eigen verklaringen, blijkt echter niet dat er sprake is van een ‘bijzondere kwetsbaarheid’ die het u dermate moeilijk maakt om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Bovendien geeft u aan niet langer naar de psycholoog te gaan. Hoewel het begrijpelijk is dat u als Palestijnse bezorgd bent over de situatie in uw land van herkomst en het feit dat u uw kinderen al jaren niet meer hebt gezien (NPO, p. 2), levert dit op zichzelf geen bijzondere kwetsbaarheid op in de zin van de toepasselijke rechtspraak.”

Uit het psychologisch attest van 18 juli 2024, opgesteld door klinisch psycholoog K.N., blijkt dat verzoekster ernstige psychische problemen vertoont ten gevolge van stressvolle gebeurtenissen in haar door oorlog verscheurde land van herkomst en tijdens haar migratie. Naast de psychologische symptomen meldt verzoekster ook cognitieve stoornissen, namelijk concentratiestoornissen en veelvuldig vergeetachtigheid. Het attest besluit dat de geestelijke gezondheid van verzoekster ernstig is aangetast door de traumatische en ontmenselijkende ervaringen die zij heeft meegemaakt en waarmee zij nog steeds kan worden geconfronteerd. De klinisch psycholoog stelt dat psychologische begeleiding moet worden voortgezet om verzoekster in staat te stellen aan de gevolgen van haar trauma's te werken en te voorkomen dat haar symptomen zich verankeren.

Uit het psychologisch attest van 22 augustus 2025, dat volgt op het rapport van 18 juli 2024 en eveneens is opgesteld door klinisch psycholoog K.N., blijkt dat verzoekster op psychologisch vlak symptomen vertoont die

worden gekenmerkt door die elementen wijzen, aldus de psycholoog, op een ernstige psychische noodtoestand, gekenmerkt door onzekerheid, verwaarlozing en geweld.

Verzoekster gaf tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 augustus 2025 aan dat ze zich stress heeft, het psychologisch gesproken moeilijk heeft en kampt met paniekaanvallen en nachtmerries (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoekster verklaarde dat ze bij een psycholoog ging en verschillende sessies heeft gehad, maar dat ze dit niet meer kon combineren met haar werk ("*Psychologisch gesproken wel, ik had sessies bij een psycholoog, maar die zijn nu onderbroken door het werk, de dagcontracten, als ik 1 keer afwezig ben verlies ik mijn contract. Ik ben in het ziekenhuis geweest voor die andere 3 problemen. Maar ik ben de kostwinner van het gezin in Gaza en ik kan niet veroorloven dat ik mijn job zou verliezen hier.*", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). In die zin dient de vaststelling van verweerder dat verzoekster aangaf niet langer naar een psycholoog te gaan te worden toegeschreven aan praktische moeilijkheden, en betekent dit geenszins dat verzoekster geen nood meer zou hebben aan psychologische opvolging.

Het geheel van de voorliggende elementen duidt dan ook op het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekster.

Er dient te worden benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoekster zich niet kan beperken tot een beoordeling van haar levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor haar vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met haar individuele omstandigheden.

Verzoekster was na haar vertrek uit Gaza vier jaar professioneel actief in Turkije, waaruit een zekere mate van zelfredzaamheid kan blijken. In het kader van een mogelijke gezinshereniging met haar kinderen, ingevolge het overlijden van haar ex-echtgenoot en ex-schoonfamilie tijdens een bombardement in Gaza, achtte ze het noodzakelijk om naar Griekenland te gaan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan echter niet blijken dat verzoekster actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat haar in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoekster geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar verhindert haar rechten als statushouder te doen gelden.

Gelet op de moeilijke situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekster als alleenstaande moeder van twee kinderen die psychologisch kwetsbaar is, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoeksters situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS